

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 104

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 februarie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.598 din 9 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	2-3	19. — Decizie privind aplicarea mobilității pentru domnul Corvin Nedelcu din funcția publică de secretar general în cadrul Autorității Naționale pentru Sport și Tineret în funcția publică de secretar general al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului	12
Decizia nr. 1.621 din 16 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 și art. 52 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală	3-5	20. — Decizie pentru eliberarea domnului Radu Traian Mărginean din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vămilelor	12
Decizia nr. 1.627 din 16 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală	5-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.635 din 16 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	6-7	23. — Ordin al ministrului administrației și internelor pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Comitetului strategic pentru sprijinirea și evaluarea activității Direcției generale anticorupție	13-14
Decizia nr. 1.649 din 16 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 911 din Codul de procedură penală	8-10	3.184. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului pentru aprobarea Centralizatorului privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, precum și probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar 2011	14-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
90. — Hotărâre privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO ₂ generate de vehiculele ușoare	10-11	3.753. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind aprobarea unor măsuri tranzitorii în sistemul național de învățământ	15-16
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
18. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, a funcției publice de secretar general al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului de către doamna Daniela Anghel	11		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.598**

din 9 decembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Cosmin Iosif Moti în Dosarul nr. 2.142/109/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.519D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.026D/2010, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Adrian Ropotan în Dosarul nr. 2.425/109/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public susține că nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 3.026D/2010 la Dosarul nr. 1.519D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 31 martie 2010 și din 14 mai 2010, pronunțate în dosarele nr. 2.142/109/2009 și nr. 2.425/109/2009, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Cosmin Iosif Moti și Adrian Ropotan în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor împotriva unor sentinței civile prin care s-au admis acțiunile privind anularea ordinelor emise de prefectul județului Argeș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece prin condiționarea introducerii cererii de chemare în judecată de parcurgerea unei etape preliminare se încalcă dreptul de acces liber la justiție. Or, nicio lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept. Pe de altă parte, arată că s-au adresat Instituției Prefectului Argeș cu o cerere prin care solicitau revocarea în totalitate a ordinului emis, însă răspunsul le-a fost comunicat la peste 60 de zile de la data primirii înscrisului, depășindu-se astfel termenul de 30 de zile pentru contestarea ordinului la instanța de judecată.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994, prin care s-a stabilit că legiuitorul poate stabili, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004.

Curtea observă că, în realitate, din conținutul motivării autorilor excepției, aceștia au în vedere doar dispozițiile alin. (1) al art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 7 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, dispoziții care au următorul conținut:

— Art.7 alin. (1): Procedura prealabilă

„Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ

individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate. Astfel, prin Decizia nr. 973 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 10 august 2010, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că procedura prealabilă reglementată de textul de lege criticat nu este de natură să afecteze dreptul de acces liber la justiție ori dreptul la un proces echitabil și că instituirea recursului prealabil sau grațios reprezintă o modalitate simplă, rapidă și scutită de taxa de timbru, prin care persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică are posibilitatea de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului său legitim direct de la organul emitent. De altfel, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 privind liberul acces la

justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea Constituțională a statuat cu valoare de principiu că este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui asemenea proceduri destinate, în general, să asigure soluționarea mai rapidă a unor categorii de litigii, desconggestionarea instanțelor judecătorești de cauzele ce pot fi rezolvate pe această cale, evitarea cheltuielilor de judecată, iar legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Cosmin Iosif Moti și de Adrian Ropotan în dosarele nr. 2.142/109/2009 și nr. 2.425/109/2009 ale Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.621

din 16 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 și art. 52 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 și art. 52 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 2.938/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.938/99/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 și art. 52 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Emil Balaure cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva unei sentințe penale având ca obiect plângere împotriva actelor procurorului de netrimiteră în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât împiedică părțile să recuze toți judecătorii unei instanțe.

Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile de lege criticate nu încalcă dispozițiile din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 51 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, și ale art. 52 alin. 2 și 3 din același cod, având următorul cuprins:

— Art. 51: „În cazul în care persoana incompatibilă nu a făcut declarație de abținere, poate fi recuzată atât în cursul urmăririi penale cât și în cursul judecării, de oricare dintre părți, de îndată ce partea a aflat despre existența cazului de incompatibilitate.

Recuzarea se formulează oral sau în scris, cu arătarea pentru fiecare persoană în parte a cazului de incompatibilitate invocat și a tuturor temeiurilor de fapt cunoscute la momentul recuzării. Cererea de recuzare poate privi numai pe acei judecători care compun completul de judecată.

Nerespectarea condițiilor prevăzute în alin. 2 sau recuzarea aceleiași persoane pentru același caz de incompatibilitate și pentru temeiuri de fapt cunoscute la data formulării unei cereri anterioare de recuzare care a fost respinsă atrage

inadmisibilitatea cererii de recuzare, care se constată de completul în fața căruia s-a formulat recuzarea, cu participarea judecătorului recuzat.

Completul în fața căruia s-a formulat recuzarea, cu participarea judecătorului recuzat, se pronunță asupra măsurilor preventive.”;

— Art. 52 alin. 2 și 3: „Examinarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare se face de îndată, ascultându-se procurorul când este prezent în instanță, iar dacă se găsește necesar, și părțile, precum și persoana care se abține sau a cărei recuzare se cere.

Când abținerea sau recuzarea privește cazul prevăzut în art. 46 și 49 alin. 1, instanța, admitând recuzarea, stabilește care dintre persoanele arătate în menționatele texte nu va lua parte la judecarea cauzei.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prevederi referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 198 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2007, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, reținând că dispozițiile de lege criticate nu aduc nicio atingere liberului acces la justiție și dreptului părților la un proces echitabil. Dimpotrivă, reglementarea modului de formulare a cererilor de recuzare, realizată prin aceste texte de lege, are menirea de a asigura deplina realizare a drepturilor constituționale invocate. Stabilind că „cererea de recuzare poate privi numai pe acei judecători care compun completul de judecată”, precum și faptul că este inadmisibilă recuzarea aceleiași persoane „pentru același caz de incompatibilitate și pentru temeiuri de fapt cunoscute la data formulării unei cereri anterioare de recuzare”, legiuitorul a avut în vedere limitarea abuzului de drept și a posibilităților de tergiversare a soluționării cauzelor, în deplină concordanță cu cerințele dreptului la un proces echitabil.

De altfel, reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare, în ansamblu, reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri, respectiv pentru soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prin împiedicarea tergiversării acestora, corespunzător cerințelor impuse de art. 21 din Legea fundamentală.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 51 alin. 1 și 4 și ale art. 52 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, față de care nu au fost formulate critici distincte.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 și art. 52 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 2.938/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.627

din 16 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de George Petric în Dosarul nr. 54/92/2007 al Tribunalului Militar București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 54/92/2007, **Tribunalul Militar București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de George Petric cu ocazia soluționării unei cauze penale în care inculpații aveau calitatea de militari la data săvârșirii faptei, autorul excepției fiind însă trecut ulterior în rezervă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi și dreptul la un proces echitabil, întrucât permit instanțelor militare să judece și cauze în care sunt părți persoane care au pierdut calitatea de

militari activi. Invocă, în acest sens, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 610/2007.

Tribunalul Militar București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 433/2005, nr. 1.224/2008 și nr. 1.179/2009.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, având următorul cuprins: „*Când competența instanței este determinată de calitatea inculpatului, instanța rămâne competentă să judece chiar dacă inculpatul, după săvârșirea infracțiunii, nu mai are acea calitate, în cazurile când:*

- fapta are legătură cu atribuțiile de serviciu ale făptuitorului;*
- s-a dat o hotărâre în primă instanță.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale

ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și a prevederilor art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 781 din 1 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 7 august 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, reținând că esențială este calitatea pe care persoana o avea la momentul săvârșirii infracțiunii, iar acest lucru este cu atât mai evident pentru ipoteza în care fapta săvârșită a avut legătură cu atribuțiile de serviciu ale făptuitorului, cum este cazul în speță. În plus, prevederile art. 40 din Codul de procedură penală nu

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de George Petric în Dosarul nr. 54/92/2007 al Tribunalului Militar București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.635

din 16 decembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (6)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Raul-Călin Apăfăian în Dosarul nr. 10.366/320/2008 al Judecătoriei Târgu Mureș.

instituie niciun fel de discriminări între persoanele care, așa cum s-a petrecut în cazul autorului excepției, au fost trecute în rezervă după săvârșirea faptei, ele aplicându-se în mod egal tuturor învinuiților ori inculpaților aflați în aceeași situație juridică. De altfel, în virtutea dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul este liber să reglementeze competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, cu condiția respectării celorlalte norme și principii prevăzute în Legea fundamentală, or, așa cum s-a arătat mai sus, prevederile art. 40 din Codul de procedură penală se circumscriu textelor constituționale amintite.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia solicită, în realitate, modificarea dispozițiilor de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.366/320/2008, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Raul-Călin Apăfăian cu ocazia soluționării unei cauze penale având ca obiect săvârșirea

infrapecuniunii prevăzute și pedepsite de art. 184 alin. 1 și 3 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 încalcă prezumția de nevinovăție și dispozițiile constituționale referitoare la condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât lasă prelungirea dreptului de circulație la latitudinea procurorului în faza de urmărire penală, respectiv a instanței în faza de judecată. Arată că textul de lege criticat este constituțional numai în măsura în care este interpretat în sensul că, în situația reținerii permisului de conducere și eliberării dovezii înlocuitoare cu drept de circulație, acest drept este prelungit în mod obligatoriu până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Judecătoria Târgu Mureș apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este neîntemeiată, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 381/2009.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2008 pentru modificarea art. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 7 noiembrie 2008, având următorul cuprins: „*La cererea titularului permisului de conducere reținut în condițiile alin. (1) lit. b) sau ale alin. (4), procurorul care efectuează urmărirea penală sau exercită supravegherea cercetării penale ori, în faza de judecată, instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei poate dispune prelungirea dreptului de circulație, cu câte cel mult 30 de zile, până la dispunerea neînceperii urmăririi penale, scoaterii de sub urmărire penală ori încetării urmăririi penale sau, după caz, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Modul de soluționare a cererii de prelungire a dreptului de circulație se comunică și șefului poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 53 privind condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției solicită, în realitate, modificarea textului de lege criticat, în sensul reglementării obligativității prelungirii dreptului de circulație până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate va fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Raul-Călin Apăfăian în Dosarul nr. 10.366/320/2008 al Judecătoria Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.649

din 16 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sergiu-Gabriel Drucă în Dosarul nr. 8.370/99/2007 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.370/99/2007, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Sergiu-Gabriel Drucă cu ocazia soluționării apelului formulat într-o cauză penală având ca obiect infracțiuni prevăzute de Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 91¹ din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil, secretul corespondenței, dreptul la respectarea vieții private și de familie, precum și condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât interceptările și înregistrările audio sau video se pot dispune și înainte de începerea urmăririi penale, respectiv înainte de declanșarea procesului penal, și chiar înainte de săvârșirea unei infracțiuni. Astfel, autorul excepției consideră că aceste interceptări dispuse și efectuate înaintea declanșării procesului penal aduc atingere, în momentul obținerii, dreptului la viață privată, în componenta privitoare la inviolabilitatea corespondenței, iar în momentul folosirii, încalcă dreptul la un proces echitabil. Mai arată că singurul mecanism procesual care ar da eficiență dreptului la un proces echitabil în situația interceptărilor și înregistrărilor de comunicații sau convorbiri obținute înainte de declanșarea procesului penal este considerarea lor ca simple informații, dar

nu mijloace de probă. În opinia autorului excepției, textul de lege criticat aduce atingere și principiului proporționalității impus de art. 8 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căruia orice ingerință în exercițiul dreptului la viață privată trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit.

Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91¹ din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori prin orice mijloc electronic de comunicare se realizează cu autorizarea motivată a judecătorului, la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, în condițiile prevăzute de lege, dacă sunt date ori indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu, iar interceptarea și înregistrarea se impun pentru stabilirea situației de fapt ori pentru că identificarea sau localizarea participanților nu poate fi făcută prin alte mijloace ori cercetarea ar fi mult întârziată.*

Interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori prin orice mijloc electronic de comunicare pot fi autorizate în cazul infracțiunilor contra siguranței naționale prevăzute de Codul penal și de alte legi speciale, precum și în cazul infracțiunilor de trafic de stupefiante, trafic de arme, trafic de persoane, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede sau alte valori, în cazul infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, în cazul unor alte infracțiuni grave ori

al infracțiunilor care se săvârșesc prin mijloace de comunicare electronică. Dispozițiile alin. 1 se aplică în mod corespunzător.

Autorizația se dă pentru durata necesară interceptării și înregistrării, dar nu pentru mai mult de 30 de zile, în camera de consiliu, de președintele instanței a căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia, în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală. În lipsa președintelui instanței autorizația se dă de către judecătorul desemnat de acesta.

Autorizația poate fi reînnoită, înainte sau după expirarea celei anterioare, în aceleași condiții, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile.

Durata totală a interceptărilor și înregistrărilor autorizate, cu privire la aceeași persoană și aceeași faptă, nu poate depăși 120 de zile.

Înregistrarea convorbirilor dintre avocat și partea pe care o reprezintă sau o asistă în proces nu poate fi folosită ca mijloc de probă decât dacă din cuprinsul acesteia rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea de către avocat a unei infracțiuni dintre cele prevăzute la alin. 1 și 2.

Procurorul dispune încetarea imediată a interceptărilor și înregistrărilor înainte de expirarea duratei autorizației dacă nu mai există motivele care le-au justificat, informând despre aceasta instanța care a emis autorizația.

La cererea motivată a persoanei vătămate, procurorul poate solicita judecătorului autorizarea interceptării și înregistrării convorbirilor ori comunicărilor efectuate de aceasta prin telefon sau orice mijloc electronic de comunicare, indiferent de natura infracțiunii ce formează obiectul cercetării.

Autorizarea interceptării și a înregistrării convorbirilor sau comunicărilor se face prin încheiere motivată, care va cuprinde: indiciile concrete și faptele care justifică măsura; motivele pentru care stabilirea situației de fapt sau identificarea ori localizarea participanților nu poate fi făcută prin alte mijloace ori cercetarea ar fi mult întârziată; persoana, mijlocul de comunicare sau locul supus supravegheerii; perioada pentru care sunt autorizate interceptarea și înregistrarea.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 28 privind secretul corespondenței și ale art. 53 referitoare la condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și a prevederilor art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 91¹ din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 182 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 26 martie 2010, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹, art. 91² alin. (2) și

art. 91⁵ din Codul de procedură penală, reținând că prevederile din acest cod referitoare la interceptările și înregistrările audio sau video prevăd suficiente garanții, prin reglementarea în detaliu a justificării emiterii autorizației, a condițiilor și a modalităților de efectuare a înregistrărilor, a instituirii unor limite cu privire la durata măsurii, a consemnării și certificării autenticității convorbirilor înregistrate, a redării integrale a acestora, a definirii persoanelor care sunt supuse interceptării, iar eventuala nerespectare a acestor reglementări nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare, ceea ce însă excedează competenței Curții Constituționale, întrucât, potrivit alin. (3) al art. 2 din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”.

De asemenea, Curtea a mai statuat că nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 28 și 53, deoarece înseși textele invocate oferă legiuitorului libertatea unei astfel de reglementări, secretul corespondenței nefiind un drept absolut, ci susceptibil de anumite restrângeri, justificate la rândul lor de necesitatea instrucției penale. Astfel, societățile democratice sunt amenințate de un fenomen infracțional din ce în ce mai complex, motiv pentru care statele trebuie să fie capabile de a combate în mod eficace asemenea amenințări și de a supraveghea elementele subversive ce acționează pe teritoriul lor. Așa fiind, asemenea dispoziții legislative devin necesare într-o societate democratică, în vederea asigurării securității naționale, apărării ordinii publice ori prevenirii săvârșirii de infracțiuni.

Totodată, Curtea a arătat că anumite aspecte invocate într-o cauză ori alta referitoare la modul de aplicare a dispozițiilor legale criticate nu constituie o problemă de constituționalitate, sens în care a reținut că nu se poate admite ideea înfrângerii prezumției de constituționalitate ca urmare a aplicării unor dispoziții legale în contradicție cu legea ori cu principiile fundamentale.

În plus, însăși instanța europeană a validat prevederile legale contestate, prin Hotărârea din 26 aprilie 2007 pronunțată în Cauza *Dumitru Popescu versus România*. Astfel, după ce a reținut existența unei încălcări a art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, motivat de împrejurarea că la data comiterii faptelor legislația în materie era alta, a afirmat că în noul cadru legislativ (prin modificările aduse de Legea nr. 281/2003 și Legea nr. 356/2006) există numeroase garanții în materie de interceptare și de transcriere a comunicațiilor, de arhivare a datelor pertinente și de distrugere a celor nepertinente. Așa fiind, dispozițiile legale criticate oferă protecție împotriva amestecului arbitrar în exercitarea dreptului la viață privată al persoanei, legea folosind termeni cu un înțeles univoc.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În același sens este și Decizia nr. 102 din 4 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 5 martie 2010.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 911 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sergiu-Gabriel Drucă în Dosarul nr. 8.370/99/2007 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare

Având în vedere prevederile art. 8 din Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare, și ale art. 148 alin. (4) din Constituția României, republicată,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cadrul instituțional necesar aplicării Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 140 din 5 iunie 2009, denumit în continuare *regulament*.

Art. 2. — (1) Se desemnează Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, denumită în continuare RAR, ca autoritate competentă pentru monitorizarea și raportarea către Comisia Europeană a datelor de monitorizare și a informațiilor necesare, potrivit prevederilor art. 8 din regulament.

(2) Ministerul Mediului și Pădurilor asigură informarea Comisiei Europene cu privire la desemnarea prevăzută la alin. (1).

(3) RAR transmite Ministerului Mediului și Pădurilor, până la data de 15 martie a fiecărui an, începând din anul 2011, informațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 3. — (1) În vederea îndeplinirii prevederilor art. 2 alin. (1), începând cu anul 2011, Direcția regim permise de conducere și

înmatriculare a vehiculelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor pune la dispoziția RAR, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, datele de identificare ale autoturismelor noi înmatriculate în România în cursul anului precedent.

(2) În vederea îndeplinirii prevederilor art. 2 alin. (1), începând cu anul 2011, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri pune la dispoziția RAR, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, informații pentru anul calendaristic precedent care să cuprindă procentul stațiilor de distribuție pentru carburanți care au posibilitatea de a furniza carburanți E85, formați dintr-un amestec de 15% benzină și 85% etanol, precum și informații privind respectarea criteriilor de durabilitate a biocarburanților introduși pe piață. Această obligație încetează odată cu transmiterea datelor aferente anului 2015.

Art. 4. — (1) RAR pune la dispoziția producătorilor și a importatorilor sau a reprezentanților desemnați de aceștia în România informațiile înregistrate potrivit prevederilor anexei II partea A din regulament.

(2) RAR desfășoară activitatea de culegere și comunicare a datelor prevăzute de regulament, în mod transparent.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 679/2008 privind stabilirea unor

măsuri pentru aplicarea Deciziei nr. 1.753/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 2000 de stabilire a unui program de supraveghere a mediei emisiilor specifice de CO₂ produse de autoturismele noi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 3 iulie 2008, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
p. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Borbély Károly,
secretar de stat

București, 2 februarie 2011.
Nr. 90.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
a funcției publice de secretar general
al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului
de către doamna Daniela Anghel**

Având în vedere Adresa Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului nr. 10.224 din 28 ianuarie 2011,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 12 lit. b), al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice de secretar general al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului de către doamna Daniela Anghel.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 9 februarie 2011.
Nr. 18.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****privind aplicarea mobilității pentru domnul Corvin Nedelcu
din funcția publică de secretar general
în cadrul Autorității Naționale pentru Sport și Tineret
în funcția publică de secretar general al Ministerului Educației,
Cercetării, Tineretului și Sportului**

Având în vedere solicitarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului formulată prin Adresa nr. 10.224 din 28 ianuarie 2011,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 12 lit. b) și al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 33 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnului Corvin Nedelcu i se aplică mobilitatea din funcția publică de secretar general în cadrul Autorității Naționale pentru Sport și Tineret în funcția publică de secretar general al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 9 februarie 2011.

Nr. 19.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Radu Traian Mărginean
din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
care conduce Autoritatea Națională a Vănilor**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vănilor,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Radu Traian Mărginean se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor.

(2) Domnul Viorel Comăniță, directorul Direcției de supraveghere accize și operațiuni vamale din cadrul Autorității Naționale a Vănilor, este desemnat să exercite cu caracter temporar atribuțiile de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor, până la numirea unui vicepreședinte cu atribuții de conducere a acestei instituții.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 9 februarie 2011.

Nr. 20.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Comitetului strategic pentru sprijinirea și evaluarea activității Direcției generale anticorupție

Având în vedere dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 383/2005, în temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Comitetului strategic pentru sprijinirea și evaluarea activității Direcției generale anticorupție, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală anticorupție și celelalte instituții/structuri ale Ministerului Administrației și Internelor vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului internelor și reformei administrative

nr. 540/2008 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Comitetului strategic pentru sprijinirea activității Direcției generale anticorupție, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iulie 2008.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 3 februarie 2011.
Nr. 23.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Comitetului strategic pentru sprijinirea și evaluarea activității Direcției generale anticorupție

Art. 1. — (1) Se înființează Comitetul strategic pentru sprijinirea și evaluarea activității Direcției generale anticorupție, organism consultativ fără personalitate juridică, denumit în continuare *Comitet*.

(2) Comitetul se organizează și funcționează în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, denumit în continuare *M.A.I.*

Art. 2. — (1) Rolul Comitetului este de a sprijini activitatea Direcției generale anticorupție, denumită în continuare *D.G.A.*, precum și de a formula recomandări cu privire la direcțiile de acțiune și de dezvoltare ale activității acestei unități.

(2) Pot face obiectul evaluării efectuate de către Comitet orice date privind activitatea de prevenire și combatere a corupției, cu excepția celor cu caracter clasificat.

Art. 3. — (1) În îndeplinirea rolului său, Comitetul are următoarele atribuții și responsabilități:

a) sprijină activitatea de prevenire și combatere a corupției în rândul personalului M.A.I., prin identificarea măsurilor necesare, folosindu-se experiența membrilor săi în acest domeniu, fără a aduce atingere atribuțiilor organelor judiciare;

b) sprijină D.G.A. în identificarea factorilor de risc în domeniul prevenirii și combaterii corupției în cadrul M.A.I., precum și a evoluției acestora;

c) analizează și evaluează situațiile obiective și subiective de natură a îmbunătăți activitățile D.G.A. și formulează propuneri și recomandări în acest sens organelor abilitate;

d) evaluează modul de implementare a acțiunilor de prevenire a corupției desfășurate la nivelul structurilor M.A.I. și propune conducerii D.G.A. măsuri concrete pentru eficientizarea acestora;

e) formulează recomandări cu privire la elaborarea planurilor sectoriale ale M.A.I. în domeniul prevenirii și combaterii corupției;

f) sprijină dezvoltarea instituțională și funcționarea D.G.A., prin furnizarea de către membrii săi de date și informații necesare activității acestei unități;

g) face propuneri pentru proiectele de acte normative privind îmbunătățirea activității D.G.A., pe care le prezintă acestei unități în vederea promovării conform procedurii legale;

h) face propuneri privind armonizarea cadrului normativ intern cu instrumentele juridice internaționale nou-adoptate cu privire la prevenirea și combaterea corupției;

i) analizează rezultatul unor studii și cercetări privind cauzele și condițiile care determină sau favorizează faptele de corupție.

(2) Membrii Comitetului pot efectua vizite de documentare a activității D.G.A. în teritoriu, înștiințând cu cel puțin o zi înainte conducerea D.G.A. Concluziile desprinse în urma acestor vizite se prezintă plenului Comitetului, însoțite de propuneri de îmbunătățire a activității D.G.A.

(3) Comitetul elaborează anual un raport de evaluare, care se pune la dispoziția publicului, din oficiu, prin publicarea pe paginile de web ale M.A.I. și D.G.A., sens în care din cuprinsul acestuia se elimină informațiile exceptate de la accesul liber al cetățenilor, potrivit Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Comitetul se compune din următorii membri permanenți:

a) secretarul de stat șef al Departamentului ordine și siguranță publică;

b) secretarii de stat care coordonează domeniul administrației publice;

c) secretarul general;

d) șeful Departamentului Schengen;

e) directorul general al Direcției generale anticorupție;

f) directorul general al Direcției Generale de Informații și Protecție Internă;

g) directorul general al Corpului de control al ministrului;

h) directorul general al Direcției generale audit intern;

i) directorul general al Direcției generale juridice;

j) directorul general al Direcției generale management resurse umane;

k) inspectorul general al Inspectoratului General al Jandarmeriei Române;

l) inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române;
 m) inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră;
 n) inspectorul general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență;
 o) rectorul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”;
 p) președintele Corpului Național al Polițiștilor;
 q) președintele Sindicatului Național al Polițiștilor și Personalului Contractual (S.N.P.P.C.) din M.A.I.;
 r) directorul Centrului de Psihosociologie al M.A.I.;
 s) câte un reprezentant al următoarelor organizații neguvernamentale reprezentative în domeniu: Asociația Română pentru Transparență, Societatea Academică Română, Asociația pentru Implementarea Democratiei, respectiv Asociația „George C. Marshall” — România.

(2) Calitatea de invitați permanenți ai președintelui de ședință o au: reprezentantul Comisiei Europene la București, reprezentanții ambasadelor Marii Britanii, Germaniei, Suediei, Olandei, Finlandei, Franței, Spaniei, precum și reprezentantul ambasadei statului care asigură președinția în exercițiu a Uniunii Europene.

Art. 5. — (1) Președintele de ședință și/sau oricare dintre membrii Comitetului pot invita, în funcție de ordinea de zi a reuniunii, șefi ai instituțiilor/structurilor din MAI, reprezentanți ai Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ai Direcției Naționale Anticorupție și ai altor autorități și instituții publice cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii corupției, precum și reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale având ca domeniu de activitate desfășurarea de acțiuni pentru prevenirea și combaterea corupției.

(2) Propunerile privind invitații se aduc la cunoștința președintelui de ședință cu cel puțin 24 de ore înaintea reuniunii.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot participa la lucrările Comitetului cu rol consultativ.

Art. 6. — (1) Comitetul se întrunește în ședințe, semestrial sau ori de câte ori este necesar, la solicitarea ministrului administrației și internelor, a președintelui de ședință ori a oricăruia dintre membri, fiind valabil constituit prin prezența a jumătate plus unu din numărul total al membrilor.

(2) Ședințele Comitetului sunt conduse de președintele de ședință, ales în ședința anterioară prin votul a jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.

(3) Președintele de ședință își exercită prerogativele din momentul alegerii sale.

(4) În lipsa președintelui de ședință la începutul dezbaterilor, membrii prezenți vor alege prin vot un alt președinte de ședință.

(5) Ministrul administrației și internelor prezidează ședințele Comitetului la care participă.

Art. 7. — Ședințele Comitetului se desfășoară, de regulă, pe baza unei ordini de zi conținând propuneri ale membrilor Comitetului.

Art. 8. — Convocarea membrilor Comitetului se face prin grija secretariatului acestuia, cu cel puțin 5 zile înaintea datei la care urmează să se desfășoare ședința. Cu această ocazie, președintelui de ședință și fiecărui membru li se predă o mapă ce conține ordinea de zi și, după caz, documentele aferente fiecărui punct inclus pe ordinea de zi.

Art. 9. — (1) Discuțiile și propunerile Comitetului se consemnează într-un proces-verbal, întocmit de secretariatul Comitetului.

(2) Procesul-verbal al ședinței se transmite, prin grija secretariatului Comitetului, în copie, fiecărui membru al Comitetului și se publică pe pagina web a D.G.A., în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (3).

Art. 10. — (1) Secretariatul Comitetului este asigurat de D.G.A., prin persoanele desemnate de directorul general prin dispoziție zilnică.

(2) Secretariatul Comitetului are următoarele atribuții:

a) convoacă toți membrii Comitetului la data și locul stabilite pentru desfășurarea lucrărilor;

b) face cunoscută membrilor Comitetului ordinea de zi a fiecărei ședințe, pe care o elaborează pe baza propunerilor formulate de aceștia;

c) sprijină Comitetul în evaluarea gradului de punere în aplicare a propunerilor/recomandărilor adoptate;

d) asigură tehnoredactarea documentelor întocmite de Comitet în exercitarea atribuțiilor stabilite prin prezentul regulament;

e) acordă sprijin membrilor Comitetului în efectuarea vizitelor în teritoriu de documentare a activității D.G.A.

Art. 11. — La ședințele Comitetului participă numai președintele de ședință, membrii permanenți, invitații permanenți și persoanele prevăzute la art. 5 și la art. 10 alin. (1).

Art. 12. — Cu aprobarea președintelui de ședință, la lucrările Comitetului pot fi invitați reprezentanți ai mass-media.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

pentru aprobarea Centralizatorului privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, precum și probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar 2011

Având în vedere prevederile art. 141 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5, 7, 9, 10 și 44 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 288/2004 privind organizarea studiilor universitare, cu modificările și completările ulterioare, în baza Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Centralizatorul privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, precum și probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar 2011, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin, denumit în continuare *Centralizator*.

Art. 2. — (1) Candidații ale căror specializări nu se regăsesc în Centralizator vor primi acceptul de participare la concursurile de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate din învățământul preuniversitar, dacă profilul postului/catedrei

coincide cu profilul specializării absolvite și dacă specializarea înscrisă pe diploma de studii a candidatului/programul de studii finalizat de candidat poate fi asimilată uneia dintre specializările/asimilat unuia din programele de studii incluse în acest centralizator. În aceste situații acceptul de participare la concursurile de ocupare a posturilor didactice din învățământul preuniversitar se acordă cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Cuprinderea specializărilor, a programelor de studii universitare de licență sau a programelor de studii de

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

masterat existente în Centralizator și pentru alte discipline/domenii din învățământul preuniversitar se realizează cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 3. — Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară, Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ superior,

echivalarea și recunoașterea studiilor și diplomelor, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, relația cu parlamentul și partenerii sociali și inspectoratele școlare județene/Inspectoratul Școlar al Municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Daniel Petru Funeriu

București, 26 ianuarie 2011.

Nr. 3.184.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind aprobarea unor măsuri tranzitorii în sistemul național de învățământ

În conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 361 alin. (6) din Legea educației naționale nr. 1/2011,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Până la elaborarea metodologiilor pentru punerea în aplicare a Legii educației naționale nr. 1/2011, în învățământul preuniversitar se aplică dispozițiile privind organizarea, funcționarea sistemului de învățământ și desfășurarea procesului de învățământ aflate sau intrate în vigoare la începutul și pe parcursul anului școlar 2010—2011.

Art. 2. — Până la elaborarea metodologiilor pentru punerea în aplicare a Legii nr. 1/2011, calendarul de desfășurare a examenelor naționale, calendarul de desfășurare a admiterii în clasa a IX-a și graficul examenelor de certificare a competențelor profesionale se aprobă anual, prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 3. — Până la elaborarea metodologiilor pentru punerea în aplicare a Legii nr. 1/2011, în învățământul superior se aplică dispozițiile privind organizarea, desfășurarea și funcționarea sistemului de învățământ aflate sau intrate în vigoare la începutul și pe parcursul anului universitar 2010—2011.

Art. 4. — Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite instrucțiuni pentru buna desfășurare a procesului instructiv-educativ.

Art. 5. — Se aprobă măsurile tranzitorii privind învățământul preuniversitar prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Se aprobă măsurile tranzitorii privind învățământul superior prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — Direcțiile generale, direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, inspectoratele școlare județene/al municipiului București, unitățile de învățământ și instituțiile de învățământ superior duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Daniel Petru Funeriu

București, 9 februarie 2011.

Nr. 3.753.

ANEXA Nr. 1

Măsuri tranzitorii privind învățământul preuniversitar

Art. 1. — Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului asigură fondurile necesare pentru acordarea bursei școlare „Guvernul României” până la finalizarea ciclului gimnazial de către elevii cărora li s-a acordat bursa până la data intrării în vigoare a Legii educației naționale nr. 1/2011.

Art. 2. — Planurile-cadru și programele școlare pentru învățământul preuniversitar aprobate până la începutul și pe parcursul anului școlar 2010—2011 rămân valabile până la modificarea curriculumului național. Calendarul de intrare în vigoare a noului curriculum se stabilește prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 3. — În sistemul național de învățământ, unitățile de învățământ de stat dobândesc personalitate juridică în condițiile prevăzute la art. 19 și art. 45 alin. (5) și (6) din Legea nr. 1/2011, începând cu anul școlar 2011—2012.

Art. 4. — Până la intrarea în vigoare a prevederilor art. 31 alin. (3) din Legea nr. 1/2011, durata studiilor în învățământul liceal poate fi, după caz, de 4 ani sau de 5 ani și este stabilită de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 5. — Evaluarea prevăzută la art. 74 alin. (2)—(4) din Legea nr. 1/2011 se realizează începând cu anul școlar 2011—2012.

Art. 6. — Evaluarea prevăzută la art. 74 alin. (5) din Legea nr. 1/2011 se realizează începând cu generația de elevi care începe clasa a V-a în anul școlar 2011—2012.

Art. 7. — Până la finalizarea stagiului practic de către prima serie de absolvenți ai masterului didactic, conform Legii nr. 1/2011, condițiile de ocupare a funcțiilor didactice sunt cele prevăzute de dispozițiile aflate în vigoare la începutul anului școlar 2010—2011.

Art. 8. — Până la finalizarea stagiului practic de către prima serie de absolvenți ai masterului didactic, conform Legii nr. 1/2011, examenul de definitivare în învățământul preuniversitar se realizează conform dispozițiilor aflate în vigoare la începutul anului școlar 2010—2011.

Art. 9. — Până la formarea corpului național de experți, ocuparea funcțiilor de conducere, îndrumare și control se poate realiza prin detașare în interesul învățământului, cu respectarea dispozițiilor aflate sau intrate în vigoare la începutul și pe parcursul anului școlar 2010—2011.

Art. 10. — (1) Departamentele pentru pregătirea personalului didactic își continuă activitatea până la sfârșitul anului universitar 2011—2012.

(2) Modulul 1 al departamentului pentru pregătirea personalului didactic intră în lichidare începând cu anul universitar 2011—2012.

(3) Înmatricularea la modulul 2 se face și în anul universitar 2011—2012, acesta intrând în lichidare începând cu anul universitar 2012—2013.

Art. 11. — (1) Personalul didactic de predare, de conducere, îndrumare și control din învățământul preuniversitar care îndeplinește vârsta de pensionare pe parcursul anului școlar 2010—2011 se pensionează la data încheierii anului școlar.

(2) Pensionarea personalului didactic, de conducere, îndrumare și control din învățământul preuniversitar se poate face și în timpul anului școlar, cu aprobarea consiliului de administrație al unității de învățământ, respectiv a inspectoratului școlar.

Art. 12. — Directorii și directorii adjuncți din unitățile de învățământ preuniversitar care ocupă funcții de președinte sau vicepreședinte în cadrul unui partid politic, la nivel local,

județean sau național trebuie să opteze, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 1/2011, pentru funcția de conducere, îndrumare și control din învățământul preuniversitar sau pentru funcția politică.

Art. 13. — Personalul didactic de predare și de instruire practică cu o vechime în învățământ de peste 25 de ani, cu gradul didactic I, beneficiază de reducerea normei didactice cu două ore săptămânal până la sfârșitul anului școlar 2010—2011.

Art. 14. — Prevederile art. 248 alin. (4) din Legea nr. 1/2011 se aplică, începând cu data de 1 septembrie 2011, absolvenților liceelor pedagogice, ai școlilor postliceale pedagogice, ai colegiilor universitare de institutori sau ai altor școli echivalente, încadrați în învățământul preșcolar și primar.

Art. 15. — Prevederile art. 253 din Legea nr. 1/2011 se aplică în conformitate cu instrucțiunile pentru punerea în aplicare a acestuia emise de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

ANEXA Nr. 2

Măsurile tranzitorii privind învățământul superior

Art. 1. — Structura, organizarea și funcționarea instituțiilor de învățământ superior se mențin așa cum au fost aprobate la începutul anului universitar 2010—2011, până la intrarea în vigoare a noilor carte universitare și aprobarea structurii universităților pe facultăți prin hotărâre a Guvernului.

Art. 2. — Programele de studii universitare de master, organizate în condițiile legii și aflate în derulare la forma de învățământ la distanță, intră în lichidare și nu se mai organizează admitere începând cu anul universitar 2011—2012.

Art. 3. — Obligația universităților de a asigura un minim de 30% din locurile de practică necesare, dintre care cel puțin 50% în afara universităților, prevăzută la art. 150 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, se aplică începând cu anul universitar 2011—2012.

Art. 4. — Senatul universitar poate înființa duble specializări în conformitate cu art. 150 alin. (6) din Legea nr. 1/2011, numai după evaluarea de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) și autorizarea respectivelor programe.

Art. 5. — Instituțiile de învățământ superior pot organiza admiterea pentru anul universitar 2011—2012 numai la programele de studii universitare de master acreditate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, în urma evaluării ARACIS, până la data organizării admiterii, dar nu mai târziu de 1 septembrie 2011.

Art. 6. — Programele de studii universitare de master intrate în procedură de evaluare anterior intrării în vigoare a Legii nr. 1/2011 urmează să fie evaluate în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data începerii evaluării.

Art. 7. — Programele postdoctorale organizate prin proiecte POS DRU aflate în derulare la data intrării în vigoare a Legii nr. 1/2011 se desfășoară și se finalizează în condițiile legale sau contractuale aplicabile la data aprobării acestora.

Art. 8. — (1) Studiile postuniversitare organizate, în condițiile legii, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 1/2011 și aflate în derulare intră în lichidare și nu se mai organizează admitere.

(2) Organizarea programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă se vor organiza începând cu anul universitar 2011—2012, conform prevederilor Legii nr. 1/2011.

Art. 9. — Prevederile art. 288 alin. (1) din Legea nr. 1/2011 se aplică începând cu semestrul al II-lea al anului universitar 2010—2011, cu excepția contractelor la cumul încheiate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 1/2011, aceste contracte derulându-se până la finalizarea lor, dar nu mai târziu de sfârșitul anului universitar 2010—2011.

Art. 10. — Prevederile art. 290 alin. (1) din Legea nr. 1/2011 se aplică începând cu anul universitar 2011—2012.

Art. 11. — Funcția didactică de preparator universitar prevăzută de statele de funcții corespunzătoare anului universitar 2010—2011 se menține până la îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 362 alin. (1) din Legea nr. 1/2011, dar nu mai târziu de termenul prevăzut de art. 362 alin. (2) din Legea nr. 1/2011.

Art. 12. — Cadrele didactice din învățământul superior care se pensionează, în conformitate cu art. 289 alin. (1), înaintea finalizării anului universitar 2010—2011 își pot continua activitatea aferentă anului universitar 2010—2011 după pensionare, fără aprobarea senatului universitar prevăzută la art. 289 alin. (3) din Legea nr. 1/2011, până la finalizarea anului universitar 2010—2011.

Art. 13. — În cazurile prevăzute la art. 12 cadrele didactice pensionate sunt plătite fie în regim de plată cu ora, fie prin contractele la cumul încheiate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 1/2011, aplicându-se art. 288 alin. (1) din Legea nr. 1/2011 conform art. 9.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

